

[Korsgaard.]

Spænding i Tobaksbeskatningen, om hvis Kraft man fra Administrationens Side slet ikke kan have nogen Mening.

Derfor, i denne Forbindelse at tale om, at der skal være Ro om denne Sag, er ogsaa Tale hen i Vind og Vejr, fordi man slet ikke ved, om ikke Beskatningen, saaledes som vi nu indfører den, af sig selv nødvendiggor, at man snaarest muligt kommer til at foretage visse Omlægninger. Saa jeg vil, dels gennem de Erfaringer, jeg er blevet gjort rig med ved forskellige Udtalelser denne Sag vedrørende, og dels paa Grund af det overmaade usikre tekniske Grundlag, hvorpaa denne Sag hviler, hævde, at en Tale om, at der skal være Ro om denne Sag, behøver man ikke her at tillægge alt for stor Betydning.

At Sagen har en vis politisk Interesse, kan vel ikke bortforklares. Og nu hører jeg indenfor Konservatismen ingeniunde til dem, der mener, at Venstre eller vi skal afholde os fra at slutte Overenskomster med Socialdemokratiet; og hvis der blot er en lille bitte Smule Ræson i Venstre, maa da Følgen af denne Overenskomst blive, at de heller ikke kan have det fjerneste imod, at vi Konservative ved andre Lejligheder gennemfører et og andet med Socialdemokratiet. (*Trier*: Qvod licet Jovi, non licet bovil!). Det ærede Medlem Hr. Trier udtalte noget, der — omsat paa Dansk — lød omtrent saadan, at hvad der er tilladt Guddommen, er ikke tilladt Mennesket. Men om man kan kalde Venstre for Guder i dette Øjeblik efter alt, hvad der er foregaaet, er dog vist tvivlsomt; jeg kunde snarere være tilbøjelig til at sammenligne dem med faldne Engle. Men, som sagt, den politiske Betydning af Sagen kan man ikke helt se bort fra; og Konsekvensen maa være, at hvad der er tilladt den ene, maa ogsaa være tilladt den anden.

Jeg skulde ikke have opholdt mig ved dette, idet det jo i og for sig falder i Traad med den Udvikling, som jeg anser for rigtig, hvis ikke netop den højtærede Statsminister for ikke længe siden udtalte, at naar der ikke var et intimt Samarbejde mellem Venstre og de Konservative, var det de Konservatives Skyld og ikke Venstres. Men mon ikke en Handling af den Art her viser, at den Udtalelse ikke har megen Bund i sig? Var det ikke muligt for den højtærede Finansminister at faa en brugelig Overenskomst med de Konservative? Jeg vil paastaa, at der ikke er gjort noget alvorligt Forsøg derpaa. Man har indkaldt foreløbige Ændringsforslag; og da Tiden kom til at ind-

kalde de endelige Ændringsforslag, var Sagen afgjort.

Det forekommer mig ikke at være noget helt til Bunds ført Forsøg paa virkelig at komme til en Overenskomst. Jeg maa tværtimod hævde, at der er gjort overordentlig lidt derfor. Det staaer hævet over enhver Tvivl, at det, vi fra vor Side straks tilbød, principielt laa paa Linie med det, den højtærede Minister vilde have, idet vi nu ved, at det med Cigarillos' og Cerutters Forhøjelse mente den højtærede Minister i Virkeligheden ikke saa alvorligt. Saa blev der kun tilbage det med Tobakken; og da Sagen, som sagt, ikke havde nogen afgørende finansiel Betydning, idet Pengene ikke var nødvendige til noget, der skulde gøres, maa jeg hævde, at her var saamænd ikke saa svært langt imellem os, hvis der fra Venstres Side havde været Villie.

Nu bliver Forslaget vel gennemført — sandsynligvis, man kan vel næsten sige helt sikkert —, og jeg maa gentage, at det, vi i særlig Grad er imod, naar man skal tage Hensyn til en ligelig Beskatning, som baade Handel og Industri kan være tjent med, er ikke, at man forhøjer Skatten paa Cigaretter meget betydeligt — naturligvis ikke i Haab om, at Folk vil ryge mindre, men for at faa flere Penge i Statskassen —, men det, vi afgjort er imod, er for det første den afgørende Forandring i hele Lovforslaget, som denne Skatteomlægning betyder, og for det andet dette, at Venstre fuldstændig forlader sin skattepolitiske Linie ved at give 4½ Mill. Kr. bort af Cigarbeskatningen.

Der er mange Omraader, hvor man kan ønske Skattelettelser; men hidtil har jeg troet, at et af de sidste Omraader, man skulde gaa til, var det udpræget luksurmæssige Omraade. Men nu har altsaa Regeringen vist, at det har været en fuldkommen Misforstaaelse. Det har Regeringen gennem Forslaget vist, idet den gladelig gaar med til at tage 4½ Mill. Kr. ud af Statskassen, ikke af moralske Grunde, men, som man siger, af beskæftigelsesmæssige Grunde. Jeg gaar naturligvis ogsaa ud fra, at der bliver røget flere Cigarer, naar Cigarerne bliver billigere; og Staten maa efter den Lovgivning, vi har, opfordre baade til Røg, Drik og Spil, saa det er ikke usandsynligt, at man ogsaa paa dette Omraade kan naa noget. Og for saa vidt det sker, kommer der jo flere Folk i Arbejde. Men er det ikke en ganske overordentlig dyr Pris at give for de Folk, der eventuelt kommer i Arbejde?

Jeg maa altsaa hævde, at den skatte-